creſcūt i bonis v̄tutibꝰ. qꝛ ibūt de v̄tute i vir-
tutē donec videbit̄ deꝰ deoꝝ i ſion pſ̄.lxxxiiij.
ꝛ hi ſūt ſp ad ſiniſtrā aduerſitatꝭ ꝛ pſecutiōis.
Iux̄ illō.ij.Timo.iij.Oēs q̄ volūt pie viuere i
xp̄o pſecutiōeꝫ patiūt̄.ſ.a malis hoībꝰ. Mali
aūt hoīes ꝛ ſeductores pficiēt.qꝛ ſm glo.fre-
quēter tales mūdani pſpitate florēt.ſꝫ non ſic
i futuro.qꝛ tunc verus Jacob xp̄s dexterā ſue
pietatꝭ ꝛ bn̄dictiōis eterne ponet ſup caput iu
ſtoꝝ q̄ h̄ pſecutiōes ptulerūt ꝛ ibi magni erūt
Sed mali diuites q̄ erāt h̄ ad dexterā pſpitatꝭ
ibi deijcient̄ ad ſiniſtrā tribulatiōis ꝛ penalita
tis.Quia dicit Hiero.in ep̄la.Difficile imo i-
poſſibile eſt vt p̄ntibꝰ ꝛ futuris q̄s fruat̄ bonis
vt ō delitijs ad delitias trāſeat ꝛ i vtroqꝫ ſeclo
p̄mus ſit ꝛ i terra ꝛ i celo appareat glorioſus.

¶ De adem dn̄ica.Sermo tertius.

Ideo dico vo-
bis ne ſolliciti ſitis aīe vr̄e q̄d mādu
R cetis aut corpi veſtro q̄d iduamini ꝛc̄.Mat.
vj.Scd̄m naturales ꝛ p̄cipue ſm Fontinuꝫ in
deſcriptiōe vniuerſi.Cādela ardēs ſi v̄ſus ter
ram nimiū inclinat̄ ptinꝰ ſuffocat̄.rō.qꝛ nimia
pinguedo ꝛ hūiditas extinguit.ꝛ hoc vult the
ophilus i breuiloquio diuerſaꝝ artium.Mo-
dica inquit pinguedine candela accenſa limpi
diſſime lucet.Luꝫ aūt ex toto oleo vel ſepe im-
mergit̄ ptinus ſuffocat̄.Moraliter cādela ar-
dens ē homo accēſus i amore dei.q̄ ſi nimiuꝫ
inclinat̄ ad illa inferiora p nimiā ſollicitudinē
auaricie extinguit̄ p dilectionē ꝛ pinguedineꝫ
terrenoꝝ ꝙ nulli paupi lucet p cōpaſſioneꝫ et
elemoſynaꝝ largitionē.ſꝫ occidit eos p elemo
ſyne ſubtractionē.ꝛ tādē occidit̄ p diuinā cor-
reptionē.ꝛ ſic extinguit̄ h̄ in charitate ꝛ in fi-
ne i aīa ꝛ corpe diuina ſeueritate.Figura Gen̄
iiij.legit̄ ꝙ caym occidit frēꝫ ſuuꝫ quē lamech
poſtea occidit int̄ folia arboꝝ ſagitta ſua pu-
tās eſſe feraꝫ.Moralit̄ caym interp̄tat̄ poſſeſ-
ſio.ꝛ ſignificat mundi auaꝝ q̄ hꝫ poſſeſſiones
multas.Sꝫ qꝛ nō dat paupibꝰ eſurientibꝰ eos
occidit.qꝛ dic̄ Ambro.li.de offi.ꝛ habet̄.xlvj
diſ.paſce.Paſce inq̄t fame morientē.q̄ſq̄s eni
paſcēdo hoīeꝫ ſeruare poteris.ſi nō paueris
occidiſti.Et ſicut occidit h̄ ſollicitꝰ auarꝰ fra-
trem ſuum.videlꝫ pauperē.ideo occidit̄ a La-
mech inter folia.Folia vmbrā ſolū faciūt.ꝛ in
autumno deponūtur ꝛ cadunt.Quia diuitie p
nimiam ſollicitudinem acquiſite ſtatim tempo
re mortis ab auro excludunt̄.Quia dicit pſ̄.
Diues cum interierit nō ſumit omnia ſed pan

niculum vilē.Et tūc pcutitur ſagitta Lamech
q̄ interp̄tatur pcutiēs ꝛ ſignificat chriſtuꝫ qui
dicit Deut̄.xxxij.Percutiam ꝛ ego ſanabo.h̄
percutiet ſagitta vltionis ꝛ imiſericordie ip̄m
auaruꝫ.eo ꝙ pauperi miſericordiā nō fecit.qꝛ
iudiciū ſine miſericordia fiet illi qui miſericor
diā nō fecit.Iac̄.ij.c.Et a fine excludetur a lu
ce eterna.Iux̄ illud Rich.de ſanc.vic.Mens
quippe humana terrenis cupiditatibꝰ dedita
luci eſt felicitatis eterne ꝛ gratie aliena.Ideo
dominus in p̄nti verbo pꝑoſito phibet nimiā
ſollicitudinem cupiditatis dicens.Ideo dico
vobis ꝛc̄.In quo duo facit.Primo ſollicitudi
nē nimiaꝫ diſſuadendo.Scd̄o exēpla huiꝰ diſ-
ſuaſionis iudicando.Circa qd̄ notāduꝫ.ſolli- S
citudo eſt triplex.prima eſt puidentie ſpiritua
lis cōmendabilis.Et conſtat p̄ncipaliter i tri
bus.Primo in ſanctoꝝ famulatiōe.videlꝫ vt
homo ſollicitus ſit deo ꝛ ſanctis ſuis ſeruiēdo
de qua dicit ap̄ls Roma.xij.Sollicitudine nō
pigri.ſpiritu feruentes.domino ſeruiētes.ſed
hanc ſollicitudinem non habent aliqua gene-
ra hominum.Primuꝫ genus ſunt iuuenes vo-
luptuoſi qui ſuam iuuētutē vt frequenter offe-
runt diabolo et mūdo ſeruiendo.qꝛ dicit Da-
maſcenus li.viij.vbi vnuꝫ adoleſcētiū virtuti-
bus videris effulſiſſe ibi mille reperies periſſe
ſed ſenectutem tm̄ offerunt deo dicentes vul-
gariter.Man ſol ſic der iugent nieten.Sꝫ nō
ſic o iuuenis.ſꝫ memēto creatoris tui.videlicꝫ
qui te fecit ex nihilo ad ſuam imagineꝫ.ppter
quod totus obligatus es ad eius ſeruitutem i
diebus iuuentutis tue.Quia tunc potes ei ſm
glo.promptius ꝛ melius ſeruire anteq̄ꝫ veniat
tempus afflictiōis tue ſcꝫ ſenectutis.Ecc̄i.xij
Quia ſm Horacium i arte.multa ſenē circū-
ueniunt incommoda.Scd̄m genus ſunt diui-
tes pecunioſi qui non deo ſed pecunie ſeruiūt
De quibꝰ Ozee.viij.Argentum ſuuꝫ ꝛ aurum
ſuum fecerunt ſibi idola vt interirēt.hoc ē ido
lum mammon quod adorant auari.vn̄ ꝛ aua-
ricia appellatur idolorum ſeruitꝰ Eph̄.v.vbi
dicit glo.Illuꝫ auarum ſignat cuius deꝰ num-
mus eſt.talis nūmos adorat ꝛ colit vt deū.di
ligit eni nummū vt ſic plꝰ q̄ꝫ ſe.ſicut xp̄ianus
debet diligere deū verū.hoc ptꝫ.qꝛ animā ſuā
ponit p pecunia acq̄renda.Joh̄.xv.Maioreꝫ
hac dilectionē nemo hꝫ q̄ꝫ vt aīaꝫ ſuam ponat
q̄s p amicꝭ ſuis.ppt̄ qd̄ dr̄ Ecc̄i.x.Nihil ini-
q̄s quꝰ q̄ꝫ amare pecuniā.hic eni aīaꝫ venalē hꝫ.
ꝛ de pecunia ꝯtinue meditat̄ ꝛ cōtēplat̄.Gen̄.
xlij.Cōtemplati ſunt pecuniā i ore ſacci.ꝛ a pe
cunia ſua nūq̄ꝫ ſepat̄ ſpōte.quia Mat.vj.vbi
theſaurꝰ tuus ē ibi ꝛ cor tuū.Sed in fine ab ea

ſepelit̄ inuiti ⁊ deſcēdunt ad inferna decepti.
Iuxᵃ illō Amos.ij. Deceperunt eos idola ſua
poſt q̄ abierūt pr̄es eoꝝ. Tertiū genꝰ qꝺ deo
ſollicite nō fuit ſunt vani ⁊ ſpecioſi. qꝛ heu dia
bolꝰ ⁊ mūdꝰ cōiter pulchꝛiores ſumūt ī ſuo ſer
uitio ꝙ deꝰ. ꝓpt̄ pulchꝛitudinē eni q̄dā nolunt
fuire deo. ⁊ neſciūt hi ꝙ pulchꝛitudo eoꝝ eſt
bonū defectiuū. bonū infectiuū ⁊ bonum dece
ptiuū vt dic̄ Hol. ſup li. Sap. lec. xcij. pᵐo eni
ē bonū defectiuū. nā ꝯtinue fugit. ꝯtinue ꝑdit̄
⁊ diminuitur. teſte Boe. li. iij. de ꝯſo. pſa. viij.
Forme nitoꝛ vt rapidus vt velox ⁊ vernalium
floꝝ nūeralitate fugatiōe. Et Ouidiꝰ de arte
amādi. Forma bonū fragile ꝙtūcūqꝫ accedit
ad ānos fit minoꝛ. Et ſpacio capitur ipa ſuo.
nec viole ſꝑ nec florēt lilia ſꝑ. Sꝫ viget auulſa
floꝛe relicta roſa. Et li. iij. dic̄. Quā cito me mi
ſerā laxant̄ coꝛpa ruge. Et perit ī nitido q̄ fuit
oꝛe coloꝛ. Ideo dic̄ ſapiēs. Ne laudes hoīeꝫ ī
ſpecie ſua. Scꝺo ē bonū infectiuū. raro eni cō
iūgunt̄ mūdicia ⁊ pulchꝛitudo. Dic̄ eni autoꝛ
li. de varietate carminū. li. ij. ꝙ pulchꝛtitudo
iuuenē ꝑdonem efficit caſtitatꝭ. Ideo dr̄ Ecci.
xxv. Ne reſpicias mulieris ſpeciē. ⁊ nō ꝯcupi
ſcas eā ī ſpē. Tertio ē bonū deceptiuū. Erigit
eni hoīeꝫ ī ſupbiā aliquotiēs. ⁊ ſic ꝑ formā car
nis ꝑdit hō gr̄aꝫ mētis. In cuiꝰ figura legitur
Mat. xiiij. ꝙ Herodes ī ꝯuiuio ſuo celebꝛans
diē natalꝭ ſue iuſſit occidere Iohēꝫ bap. Hero
des īterp̄tat̄ gl̄ians ī pellibꝰ. ⁊ ſignificat ꝺ ſpē
coꝛꝑis gl̄iantes q̄ tota ē ī pellibꝰ ſeu ī ſupficie
igit̄ hō gl̄ians ī pellis ſue pulchꝛitudine cele
bꝛatꝭ ſuū diē natalē dū inaniter gl̄iatur ꝺ bono
tā vano qꝺ nō opando ſꝫ naſcēdo recepit. Et
iſte ſtatī occidit Iohēꝫ. i. gr̄aꝫ ꝑ inanē gl̄iaꝫ de
ceptus. Dan̄. xiij. Species decepit te. Ideo ſi
hō ē pulcher eo ferueꝰtiꝰ dꝫ deo fuire q̄ volue
rit eū tali pulchꝛitudīe fulciri. Quartū genus
qꝺ nō hꝫ ſollicitudinē deo ſeruiēdi ſunt erube
ſcētes formidoloſi. Multi eni ꝓpt̄ erubeſcen
tiā ⁊ formidinē hoīuꝫ nolūt deo fuire. nec euꝫ
ꝯfiteri. ⁊ tales male ſe habent ad dn̄m deū in
ꝙtū pr̄ ⁊ inꝙtū ſpōſus aie. Inꝙtū ē dn̄s ma
le ſe hꝫ dum erubeſcit dn̄m cōfiteri. nō autem
erubeſcit ꝯfiteri diabolū ſeruitiū eiꝰ manifeſte
faciendo. Nulla eni ē certioꝛ dn̄i cōfeſſio ꝙ ſer
uitij redditio. Si aūt deū hꝫ ⁊ dn̄m nō hꝫ eum
vt p̄mum dn̄m vel maioꝛem ſed ſcꝺm. Solum
eni illū cēſum vult ei reddere ī quo mūdus pꝛe
bet aſſenſum. nō aduertēs ꝙ deꝰ rex ē. ⁊ rega
liter ⁊ libere vult dn̄ari. Erubeſcētes adeo ne
gauerūt xp̄m ꝙ etiā leui ſigno nolūt videri eiꝰ
diſcipuli. Erubeſcens ſigna diaboli libere poꝛ
tat. vexillū vͦ xp̄i nō vult poꝛtare niſi occulte

nō attēdēs illud qꝺ dicit dn̄s Hiere. iiij. Leua
te ſignū in ſion ⁊ ꝯfoꝛtamini. Et ca. vj. Leuate
vexillum. Inꝙtum pater eſt male ſe habēt eru
beſcentes dum eū negant. De hoc Matth. x.
Qui negauerit me coꝛā hoībus negabo ⁊ ego
eū coꝛā patre meo. Ita accidit fatuo erubeſcē
ti ſicut accidit cuidam ſcholari pariſius. q̄ cū
indutꝰ eet p̄cioſis veſtibus ⁊ a ſocijs ſuis mul
tū honoꝛaret̄. cū viſitaſſet eum pater in humili
habitu timens ne ſocij ſui eum contemnerēt ſi
ſcirent euꝫ habere talē patrem. rogauit patrē
ſuū vt hoc nllo modo indicaret aſſimulās ipm
eſſe de ſeruiētibus patris ſui fecit eum comede
re cū gerſone domus. Quod pater patiēter ſu
ſtinuit. Sed cuꝫ finito pꝛādio ſcholaris duxiſ
ſet eū ī cameram ſecrete queſiuit ab eo quid at
tuliſſet. oſtēdit ei pater denarios quos ſibi at
tulerat dicēs. Tu negaſti me fili. ⁊ ego tē nega
bo. nūꝙ de cetero comedes ⁊ bibes de aliquo
qꝺ mittā tibi. Inꝙtum vͦ ē ſpōſus male ſe ha
bent erubeſcentes cum de tanto ſponſo erube
ſcunt. De cuiꝰ nobilitate dicit ſapiēs Prouer.
vlt̄. Nobilis ī poꝛtis vir eius. O hō nō ē igno
bilis ſponſus vt eius nobilitatē debeas erube
ſcere. Nō eſt ita defoꝛmis ꝙ eius diffoꝛmitatē
debeas erubeſcere qꝛ ſpecioſus foꝛma pꝛe filijſ
hoīuꝫ pſ̄. xliiij. ⁊ cādoꝛ lucis eterne ⁊ ſpeculū
ſine macula. Sap. vij. Nō eſt adulter o anima
ſpōſus tuus vt de eo debeas erubeſcere. Ipm
non erubuit beata Agnes que dixit. Ipſi ſum
deſpōſata cui angeli ſeruiunt. O anima ſpon
ſus iſte te ſingulari pugna acquiſiuit. Ipſe eſt
quē nō moꝛs ab amoꝛe tuo potuit ſepare Cāt.
viij. Foꝛtis ē vt moꝛs dilectio tua. Male etiaꝫ
ſe habet erubeſcēs ad bona opa dū ea ꝯtemp
nit et facere erubeſcit. Ualde iniquū eſt bona
opa inhonoꝛare a quibus hō tantū bonū expe
ctat. De hoc honoꝛe loquit̄ Ecci. xiiij. Oē opꝰ
electū iuſtificabit̄ ⁊ qui opat̄ ī illud honoꝛabit̄
in illo. Quādo gloꝛia huiꝰ mundi deficiet tūc
gloꝛia dabit̄ ꝓ bonis opibus. De p̄ntis gloꝛie
defectu dicit pſ̄. Qm̄ cū interierit nō ſumit oīa
neqꝫ deſcēdit cū eo gloꝛia domus eiꝰ. Iō nul
lus dꝫ eū erubeſcere ſꝫ ei diligent̄ fuire. Scꝺo
ſollicitudo ꝓuidētie ſpūalꝭ ꝯſiſtit ī meritoꝝ cō
gregatiōe vicꝫ vt q̄libet merita multa ꝯgreget
ī p̄nti vita a q̄bꝰ p̄miet̄ ī futuro. de q̄bꝰ Prouer
vj. Uade ad foꝛmicā o piger ⁊ ꝯſidera ſemitas
eiꝰ. diſce ſapiam q̄ cū nō habꝫ ducē ⁊ p̄ceptoꝛē
ſcꝫ eā cogētē. nec p̄incipē vicꝫ mādantē de dili
gētia ⁊ ꝓuiſione ſui parat in eſtate cibū ⁊ con
gregat in meſſe qꝺ comedat. q. d. Sic hō debꝫ
congregare cibū bonoꝝ meritoꝝ. Ideo dici
tur Sap. xiiij. Ante moꝛtē opare iuſticiaꝫ. qm̄

nō eſt apud inferos cibū inuenire. Tertio cōſi
ſtit in ſubditoꝝ regimine. Debet enī prelatus
eſſe ſollicit⁹ circa ſubditos vt corrigat ipſorū
exceſſus. De hac ſollicitudine dič apoſtol⁹ ad
Roma.xij. Qui preſt ſollicitudine ſꝑ preſſe dꝫ.
Prelat⁹ enī q̄ nō corrigit ſollicitudie exceſſus
ſibi cōmiſſoꝝ compat̄ idolo vt dič bol.le.clxij
Idolū enī recipit honores.ꝛ nihil valet.ponit̄
in loco ſolēni ꝛ celebri ꝛ nihil v̄tutis hꝫ. por-
tat gladiū vel haſtā ꝛ nūq̄ pcutit nec caſtigat
Eodē modo p̄latus negligēs recipit hoīes.po
nit̄ i loco ſolēni.ꝛ habet auc̄tem corrigēdi de-
fect⁹ ſbditoꝝ ꝛ nihil fac̄.imo videm⁹ q̄ paſſe-
res ꝛ alie aues vadāt ſuꝑ caput idoli.ꝛ nō ob
ſtāte v̄ſatili gladio ſuo. Ita nōnūq̄ diſſoluti ꝛ
laſciui ſedēt ꝛ requieſcūt ſuꝑ caput talis prela
ti.ſicut familiares ſeruiētes ꝛ ꝯſiliarij ꝛ ab eo
ſupportant̄ a quo debent argui ꝛ puniri.vnde
ipſi eū fecibus ſuis fedant.q: culpis ſuis dam
nabilem eū pbant. Tali prelato dicit̄ Zacha.
x. O paſtor ꝛ idolum delinquēs gregē. Secun
do ſollicitudo ē neceſſitatis temporalis tolle-
rabilis.de q̄ Geñ.iij. In ſudore vultis tui ve-
ſceris pane tuo. De hac ſollicitudine dič Egi-
dius roman⁹ in de regi.p̄n.pte.iij.l.ij.c.xij.
Decet inquit quemlibet volentē ſm vitaꝫ po-
liticam prouidere indigētie domeſtice habere
curā de acquiſitione pecunie ſm q̄ exigit ſta-
tus ſu⁹. Et ponit exemplū. Vidim⁹ enī Frider-
ricum imperatorē qui tante ſapientie ſeculari
predicabat̄ quaſi non fuiſſet ei ſimilis habuiſ-
ſe multas poſſeſſiones nō obſtante q̄ terre fer
tiliſſime in qua victualia modici precij exiſte-
bant.nihilomin⁹ tamen ſemꝑ ex ꝓprijs alimen
ta carniū volebat aſſumere.et hoc tā in beſtijs
q̄ in volucribus. Et ſubdit. Qui enim ſingula
alimenta pecunia emit magis viuit vt aduena
q̄ vt ciuis. Quare decet principes ꝛ reges ha-
bere homines induſtrioſos tam ſuper cultura
agrorum et vinearum q̄ ſuper armentis bouꝫ
et ſuper multitudine ouium et aliorum anima
lium deſeruientium ad indigen iam vite nō ſo-
lum quadrupedum ſed etiam volucꝝ.ſicut ali
cubi eādē habere multitudinē columbarū vel
aliarum auium ex quibus alimenta domeſtica
ſumuntur. Sic etiam vt ait phus inſiſtendū eſt
circa apū culturaꝫ ſi partes ille apte eſſent ad
talem cultum. Ex apibus enim in partibus cō
ueniētibus tollitur multus fructus cū paruis
expenſis. Et notandū q̄ phus circa finē pri-
mi politicoꝝ diſtinguit diuerſos modos q̄bus
nūmiſmata acquiruntur.vt dicit ideꝫ Egidius
vbi ſupra. Et hoc contingit quinq̃ modis aut
vijs. Una via dicitur poſſeſſionaria.quādo q̄s
poſſeſſionibus abundans ex fructibus eorum
pecuniam acquirit. Secunda via vtilis ad pe-
cuniam acquirendam dicitur eſſe mercācia cū
quis per mare aut terram defert mercationes
aliquas ſpe lucri.ꝛ hec via conceſſa eſt laicis.
vt.xcvj.diſt.peruenit. Sed hac via clerici pro
pecunia acquirēda ſollicitari nō debēt. Quia
dicit apoſtolus.ij.Timo.ij. Nemo militās deo
implicat ſe ſecularibus negocijs. Et Hiero-
nymus.xcviij.diſt. Negaciatorem clericum et
ex inope diuitem ꝛ ex ignobili glorioſum.qua-
ſi quādam peſtem fuge.extra ne clerici.vl̄ mo-
nachi.per totum. Sed quia laici interdum ni-
mium ſollicitantur circa mercationes percur-
rentes mare ꝛ terras ꝛ negligunt ꝓpriam ſalu
tem. Ideo arguit eos Ambro.i tractatu d̄ He
lya in ieiunio.c.iij. Sollicita vita.inquieta cō
uerſatio ꝛ quodammodo ſemꝑ in turbinis vē-
tis ipſis mobilior quibus voluitur huc atq̄ il
luc iactatur. Sepe vtiq̄ accuſatis crebra nau
fragia quis vos nauigare compellit.vt terras
faciatis incultas.ꝛ ad latrociniū plurimos ex
citetis. Mare non ad nauigandū deus fecit.
ſed propter elementi pulchritudineꝫ.lacus pe
lagi fudit equora terra vt freto includeret ter
ras ne longius tu vagus ꝛ exul errares.ſed tē
peſtate iactatur mare tumēs.ergo non vſurpa
re debetis elementum.innocens nihil delinq̄t
temeritas humana ſibi eſt ipſi diſcrimini. De-
niq̃ dixit domin⁹. Dominamini piſcibus ma-
ris.non enim dixit nauigate in fluctibus. Ter
tia via dicitur mercēnaria vel ꝯductiua. vt cū
quis ſpe mercedis vel precio cōductus aliqua
operatur. Et quia talis debet eſſe ſollicitus ī
ſuo ſeruitio. Dicit enī Egidius i.iij.pte.li.ij.c.
xvj.q̄ miniſtri in duobus deficere ꝯſueuerūt.
Nam male exequuntur opus iniunctum. Quia
ſunt decipiētes ꝛ defraudātes iura ciuilia aut
regalia.ꝛ ſunt infideles dominis ſuis. De vno
refert Apiarius capitulo.xxv. Erant inquit ī
flandria duo viri diuites.qui contra ſe graui-
ter erant inimici.ꝛ oportunitatem querebāt q̄
liter vnus alterum caperet ꝛ necaret. Erat au
tem vnus nequiſſimus qui vnius ſeruus fuerat
ꝛ nūc alteri ſeruiebat. Ad hūc g̊ cui olim ſer-
uiebat veniēs conqueſtus eſt de dn̄o cuius ad
preſens ſeru⁹ erat. ſibiq̃ fore ꝑfacile vt eius
manibus illum tradat. Qui gauiſus pactus ē
ei pecuniā.ꝛ exinde habita oportunitate dn̄m
tradidit ī manus inimici. Quo occiſo venit ꝓ-
ditor ille ad amicos ptis aduerſe.ꝛ ſimili do-
lo ad tradendū illis obtulit occiſorē. Crede-
bat enim ſcelus ꝓditionis latuiſſe. Comphen-
ſus eſt g̊ ꝛ tradit⁹ iudici ꝛ ſuſpēſus. Amicoꝝ

v̉o ꝓ̃cibus de patibulo deponi permiſſus eſt i
rerra ſepultus. cũ de nocte ſepultus fuit igno-
ti canes ſepulcrum et ſepultum multis viden-
tibus extraxerunt. ⁊ membratim inter ſe miſe
rabiliter diſcerpſerunt. Et ſubdit Egidiꝰ ꝙ ali
qui male exequuntur opus iniunctuꝫ. ſed hoc
nõ ex malicia voluntatis. quia ipſi de ſe bonuꝫ
volunt. ſed hoc contingit ex ebetudine intelle-
ctus. Sunt eni ebetes ⁊ minus intelligẽtes ꝓ-
pter quod ipſi lꝫ non decipiant nec defraudẽt
decipiuntur tñ ⁊ defraudãtur. Cõditio ḡ mini
ſtrantiũ eẽ debet ꝙ ſint fideles ⁊ prudẽtes. fi-
deles eni q̃tũ ad rectitudinẽ volũtatis ne de-
fraudẽt. prudẽtes q̃tũ ad induſtriã intellectꝰ
ne ꝑ inſipientiã defraudent. Fidelitatẽ cogno-
ſcere poſſumus ꝑ diuturnitatem tpis. Ipſum
eni cor hoĩs videre nõ poſſumus. ſed tamen ſi
ꝑ diuturna tẽpora in diuerſis officijs cõmiſſis
fideliter ſe geſſerit ẽ fidelis iudicãdus. Prudẽ
tia v̉o cognoſci habet ſi aliquis ſit memor. ꝓ-
uidus. cautus. circumſpectus. prudẽs ẽ repu-
tãdus. Scribit eni Valeriꝰ li. vj. c. viij. Et Se
neca li. iij. c. xxxiiij. de fidelitate Papionis q̃
cum vidiſſet aliquos miſſos ad occiſionem ſui
domini. ipſe veſte mutata dominũ ſuũ clande-
ſtine alienauit ⁊ remiſit. ⁊ ꝓ eo morteꝫ ſuſtinu-
it. Narrat Trogus pompeiꝰ. li. iiij. ꝙ Anaxi-
lanus poſt eiꝰ mortẽ reliquit filios paruulos.
⁊ eorundem tutelam cuidaꝫ ſeruo magne fidei
cõmiſit. ⁊ in quo fuit tanta ſollicitudo tãtuſqꝫ
amor memor ſui domini. ꝙ potius poſtea pue
ris ſeruire ⁊ mori voluit q̃ꝫ eos deſerere. Re-
fert etiã Valeriꝰ libro. vij. ꝙ rex Argeas mori
ens reliquit filium paruulũ ⁊ puſilluꝫ. Poſtea
cum macedones bellum cum inimicis ĩtrarẽt
paruulum regeꝫ in cunabilis ante aciem loca
bant. ſicqꝫ paruuli regis innocẽtia ⁊ anguſtia
fidelitatem ſubditorum ad fortiter pugnandũ
mouebat. ⁊ ſic attẽta victoria macedones qui
ꝑ̇us ſuccubuerunt dixerũt macedonibus regẽ
defuiſſe. non autem virtutem eius. Ex his hi-
ſtorijs patet fidelitas ⁊ prudentia ſeruoꝝ ꝓ̃dj
Z ctoꝝ. Quarta via pecuniam acquirendi dicit̃
expimentalis. qꝛ facile eſt pħm ditari. qꝺ pro
bat pħus duobus expimentis. Unde Thales
mileſius vnus de. vij. ſapiẽtibus q̃ primo pħa-
ri ceperũt. Ipſe cuꝫ eſſet interrogatus cur phi
loſopharetur ⁊ ad quid valeret pħia cũ ſemꝑ
in egeſtate degeret. ipſe v̉o nõ denarioꝝ cupi
dus. ſed vt oſtenderet ꝙ defacili eſſet pħos di
tari ſi circa talia curam gerant. vidẽs ꝑ aſtro-
nomiam naſcituram eſſe magnã copiam oliua
rum ab omnibꝰ incolis religionis illꝰ emit to
tum oleum in anno futuro. Mutuata ergo pe-
cunia ⁊ data arrabone ꝓ futuro oleo. ⁊ qꝛ tũc
nullus poterat vendere niſi ipſe. qꝛ ei erat ma
gna copia olei multã pecuniã eſt lucratus. Se
cũdũ particulare geſtũ qꝺ recitat pħs ꝺ quo-
dã ferriſiclario qui emit totũ ferrũ. ⁊ qꝛ ipe ſo-
lus ferrum vẽdebat lucrabat̃ pecuniã vt vole-
bat. Et dicit Egidiꝰ vbi ſ̃. c. ij. Volẽtẽ pecuniã
acq̃rere oportet hec ⁊ ſilia pticularia geſta ꝑ
q̃ aliq̃ ſunt pecuniã lucrati ĩ memoriã hr̃e. vt ſi
occurreret oportunitas ꝑ ſilia geſta dũ tñ illa
eſſent licita pecuniã lucrarent̃. Quinta via dr̃
artifica qñ quis ꝑ artẽ ſuaꝫ aliqua exercet ꝑ q̃
pecunia lucrat̃. Naꝫ licet finis artis militaris
ſit victoria. ⁊ medicinalis ſit ſanitas. ſingule
tñ artes quaſi ad pecuniam ordinãtur cum ex
opere ⁊ artificio pecuniaꝫ intendit. hec Egidi
us. He ſollicitudies tẽporalis neceſſitatꝭ ſunt
tollerabiles ſi ſaltẽ ſunt licite ⁊ ſine ꝓximi no
cumento. Tertia eſt ſollicitudo ſuperfluitatis
vituperabilis que prouenit ex iordinato amo-
re terrenorum. De q̃ Chryſo. dicit. Sollicitu
do eſt filia deſperationis. De hac dicit ſapiẽs
Expectatio ſollicitoꝝ peribit Prouer. x. Hac
prohibet apl̃s. nihil ſolliciti ſitis. Eph. iiij. q.
d. Sed ſollicitudinẽ veſtrã ĩ deo ponite. Et qꝛ
apl̃s Petrꝰ ponit rationẽ quare ſollicitudinẽ
noſtrã debemus in deuꝫ ponere cui inquit cu-
ra eſt de nobis. Et licꝫ ipſi ſit cura de omnibꝰ
cũ ſit pater oĩuꝫ. qꝛ puſillũ ⁊ magnũ ipſe fecit
Sap. vj. ſpecialiter tamẽ curã habet de ſuis fi
delibus. qꝛ ſingulariter eſt pater xp̃ianoꝝ. vt
xj. q. iij. ad menſam. Qꝺ ꝯſiderãs ꝓpheta ait.
Dñs ſollicitus ẽ mei pſ̃. xj. Sup quo v̉bo pul
chre loq̇t̃ Aug. d. Habet tui curã q̃ te fecit qui
habuit tui curã cũ iã hoc es qꝺ voluit vt eſſes
Iã cũ fidelis es. iã ambulas ĩ via iuſticie. curã
tuã nõ hẽbit q̃ fecit ſolẽ ſuũ oriri ſup bonos et
malos ⁊ pluit ſuper iuſtos ⁊ iniuſtos. hec ille
Iſtã tertiã ſollicitudinẽ ſupfluitatis vitupabil̃
dñs diſſuadet di. Dico voƀ ne ſolliciti ſitꝭ. Et
dicit Aug. Aiaꝫ ĩ hoc loco ꝓ aĩali vita poſitaꝫ
nouimus. Et ſꝫm Hiero. ⁊ Tho. in glo. ꝯti. qꝺ
ħ dr̃ intelligit̃ de carnali cibo ⁊ veſtimẽto ꝓ q̃
bus nõ ẽ nimiũ ſollicitãdũ. qꝛ ſi deꝰ dedit noƀ
maiora ſicut aĩam ⁊ corpus dabit nobis ⁊ mi-
nora videlꝫ eſcã ⁊ veſtimentũ. Quia tũc indu-
cit exẽpla. ⁊ ꝑ̇mũ ẽ de volatilibꝰ qꝺ ponit cum
dicit Reſpicite volatilia celi q̃ nõ ⁊c̃. quaſi di.
Si paſcit dominꝰ aues irrationales mł̃to ma-
gis vero vos qui eſtis rationales qui filij eſtis
dei. quibus promittitur eternitas. Et eſt ratio
talis. Magis eni curandũ eſt de his que ſunt
maioris precij q̃ꝫ de his que minoris. Sꝫ deꝰ
curat de volatilibus ꝓuidendo eis ſine eoruꝫ

ſollicitudine.quia nõ ſerunt neqꝫ metunt.neqꝫ
cõgregant in horrea ergo multo plus curat de
hominibus.Moraliter hoc exponit Nicolaꝰ
de lyra in gloſa morali ꝙ ꝑ volatilia ſignificã
tur viri contemplatiui qui ſe negocijs ſeculari
bus non implicant ⁊ dominus ꝓ eis ſollicitaẗ
neceſſaria eis miniſtrando. De hoc exẽplum ĩ
vitaſpatrum.li.iiij.c.lxxx.Frontonius q̃dam
ſeruus verus dei ſollicitudinem cupiens dixit
fratribus ſuis quorũ erant.lxx. Quid nobis
cum mundo dãnabili pergamꝰ ad heremũ ni=
hil nobiſcũ ferentes vt acquiramus celeſtem
gloriã.Dicit enĩ dñs.Nolite cogitare q̃d man
ducetis aut quid bibatis ⁊c̃.⁊ dñs adiuuabit
ſeruos ſuos.Cũqꝫ ibi longo tẽpore morarent̃
diabolus aduerſarius chriſtianoꝝ eos tẽpta=
re cepit vt de heremo egrederent̃.⁊ ſic illi inſti
gati dixerunt.Nunq̃d illi in vrbibus habitan=
tes vident deũ ⁊ videbunt an q̃ in heremo ha
bitant ſoli deũ vidẽt:Quis enĩ poteſt cibo an
gelorum viuere ecce morimur fame.Audiens
autẽ Frontonius eoꝝ murmur dixit. Quouſ=
qꝫ irritatis deum.Illud ſcitote.quoniã nõ ne=
cabit dominus fame aĩaꝫ iuſtam.recordamini
quid aute dixit.Nolite cogitare quid mãduce
tis ⁊c̃.Nouit dominus cibum dare timẽtibus
ſe.Angelus igitur miſſus a deo venit ad quen=
dam diuitem nocte dicens.Tu epularis ĩ diui
tijs ſplendide.⁊ ſerui mei in heremo indigent
pane.Surge igitur diluculo.⁊ mitte ſeruis me
is eſcas ex omnibus que dedi tibi.procurato
rem enĩ poſui te gregis mei.Surgẽs ergo ma=
ne conuocauit amicos exponens eis viſioneꝫ
querens ab eis locum vbi habitarent ſerui dei
Et nemo potuit iudicare.Igitur altera nocte
duriori cõminatione ⁊ plagis corrigitur.Ma
ne ſurgens cum fletu oſtendens plagas ⁊ que
rens locum.Tandem vnus amicorũ dedit ſi=
bi conſilium dicens.Sunt tibi ſeptuaginta ca
meli illos onera cibarijs.et mitte eos nemine
ducente.⁊ ſi ex deo eſt imperium.animalia tua
ſalua reuertentur.Et placuit cõſilium vt mo
nuit.Animalia autẽ venerunt vbi habitabant
ſancti cibos eis ferẽtes.⁊ octaua die ad domi
num redierunt.Idẽ diues quolibet anno nota
to tempore eis miſit neceſſaria.Et alijs etiam
diuitibꝰ dominus imperauit vt eis neceſſaria
mitterent.Scdm exemplum ponit dñs.Conſi
derate inquit lilia agri quõ creſcunt.ſ.tam ſpe
cioſa.non laborant.videlicet vt ſibi veſtimẽta
ſuant quod pertinet ad viros.neqꝫ nent.quod
ꝑtinet ad mulieres vt dicit glo. interlinea. Et
dico vobis.ſ.ego qui mẽtiri non poſſum.quia
nec Salomon qui pre omnibus regibꝰ floruit
in omni gloria ſua que fuit triplex.ſ.diuitiaꝝ.
ſcientiaꝝ ⁊ potentiaꝝ coopertus ẽ ſicut vnuꝫ
ex iſtis.ſ.lilijs.Quia Salomon habuit veſtes
alienas.lilium autem proprias.Illud ab arte
illud a natura que ꝑcellit artẽ opere ſuo.Mo
raliter autẽ ſm Nicolaũ de lyra ꝑ lilia vere ca
ſtos intellige quos debemus conſiderare vt ſi
militer caſtitatẽ amemꝰ quomodo creſcũt non
ſolum labore ſuo ſed etiã dono dei.Sap.xviij
Et cognoui quia non poſſum eſſe continẽs ni=
ſi deꝰ det. Hec lilia ſpiritualia veſtit deꝰ folijs
ſex candidis.Primũ eſt ſobrietas ſed hoc fo
liũ lacerat in quibuſdam exceſſus ciborum ⁊
potuum.Quia ⁊ Loth inebriatus inceſtum cũ
filiabus perpetrauit Geñ.xix. Ideꝫ ponit Au
guſ.ↄtra Fauſtum.⁊ ponitur.xij.q.j. Inebria
uerunt inquit Loth filie eius.⁊ ſe neſciente mi
ſcuerunt. Secundũ folium ẽ laborioſitas.q꞉
decet caſtos hoĩes vt ſint in labore licito. Iu=
xta illud Hiero.ad Ruſti.monachũ.ꝺ conſe.
di.v.Facito aliquid opis vt ſemꝑ diabolus in
ueniat te occupatũ.Sꝫ hoc foliũ lacerãt ocio
ſi.q꞉ hec fuit iniquitas ſodome ſaturitas pa=
nis ⁊ ociũ.Ezech.xvj.Tertiũ foliũ eſt veſtis
aſperitas que ornat caſtitatem quam econtra
lacerat veſtis pulchra atqꝫ mollis.Quia dicit
metriſta.Veſtis pulchra.cibus largus.ociũ
quoqꝫ ſomnꝰ.Demergunt animã.luxuria mqꝫ
vocãt.Quod patet Numeri.xxv.de filijs iſra
el qui fornicati ſunt cum mulieribus moabita=
rum bñ veſtitis.Quartum foliũ ẽ cuſtodia ſen
ſuũ ꝑcipue illoꝝ qui nobis remote oſtendunt.
vt viſus vel auditus.quia curioſitas vidẽdi la
cerat caſtitatẽ.vt patet in Dyna filia Iacob q̃
egreſſa vt videret mulieres illiꝰ regiõis corru=
pta ẽ a Sychẽ filio emor Geñ.xxxiiij. Similiter
dauid ꝑ cẽtũ paſſus vidẽs Berſabee adulteri=
um cõmiſit cũ ea.ij.Reg.xj. Quintũ ẽ mode=
ſtia ſmonis q̃ multũ ornat hoĩeꝫ caſtum.Sed
turpitudo ſmonis ⁊ garrulitas lacerãt.ſ.ca=
ſtitatẽ.ſic̃ ꝺ illa garrula muliere.Prouer.vij.
q̃ occurrit iuueni ĩ habitu meretricio quam ſe=
quebaẗ ille q̃ſi bos ad victimã ductꝰ. Iõ dicit
Senc.A turpibꝰ vbis abſtineto.q꞉ licentia eo
rũ impudẽtiaꝫ nutrit.Et beatꝰ Hiero.ſic inq̃t
Sermo vginis ſit prudens.modeſtꝰ.rarꝰ.nec
tam eloquentia precioſus ꝙ pudore.Sextũ ẽ
fuga occaſionũ peccandi.Naꝫ nimia domeſti
citas lacerat caſtitatem ⁊ oportunitas peccã=
di ẽ via ad luxuriã. vt ptꝫ ĩ Thamar corrupta
ab Ammõ fratre ſuo.quia ſola cum ſolo fuit ĩ
thalamo.ij.Regũ.xiij.Habent etiam lilia ali=
qua grana aurea.grana igiẗ aurea in lilio hoc
myſtico videlicꝫ hominis caſti ſunt tres modi

diligēdi deū quos diſtiguit berñ. d. Diſce ama
re dulcit̄. amare fortit̄. amare prudēter. Ama
re dulcit̄ ne illecti. prudent̄ ne decepti. fortit̄
ne oppſſi ab amore dñi auertamur. Ecce q̄liter
ſpūalia lilia a deo tā decenter ſunt exornata ꝙ
nec ſalomō q̄ fuit incaſt⁹ ꝛ amator mulieꝝ. iij.
Reg. xj. ē ita cooptus ſicut vn⁹ ex iſtis hoib⁹
caſtis. Tertiū exēplū ē. ſi eni ſenū agri qđ ho-
die ē ꝛ cras ī clibanū mittit̄ de⁹ ſic veſtit. quā-
to vos magis modice fidei videlȝ veſtiet, et in
necc̄ijs ꝓuidebit q̄ eſtl rōnales ꝛ imortales. q.
di. ſm Chryſo. ſuper Mat. Si florib⁹ terrenis
ſuccurrit de⁹ q̄ nati ſūt vt tm̄mō videāt̄, ꝛ pere
ant. quō hoies negliget quos ſic creuit vt non
ꝓ tpe ſint ſeu videāt̄. ſȝ vt ꝑpetuo maneāt. No
lite ḡ ſolliciti eē dicētes. q̄d mā ducabim⁹. aut
q̄d bibem⁹. aut quo opiemur: hec oia gentes
inq̄rūt. ſ. nimia ſollicitudie. q. di. ſȝ xp̄iani nō
debēt illa ita q̄rere. Hec eni gētes pl⁹ curēt de
veſtib⁹ ꝙ v̓tutib⁹ ꝓbat Inno. de vili. hu. ꝯdi.
pte. ij. c. xxix. Cū q̄dā ph̄s ī habitu ꝯtēptibili
aulā p̄ncipis adijſſet. ꝛ diu pulſans ad hoſtiuȝ
nō fuiſſet itromiſſus. Sȝ quotiēs tēptaſſet to-
tiēs eū ꝯtigiſſet repllí mutanit habitū ꝛ aſſum
pſit ornamētū. Tūc ad p̄mā vocē adit⁹ patuit
veniēti. Qui ꝓcedens ad principē pallium qđ
geſtabat cepit venerabilit̄ oſculari. Sup quo
p̄nceps admirans inquit quid hoc deſignaret
ph̄s reſpōdit. Honorātē honoro. q꞉ qđ iuſtus
nō potuit veſtis obtinuit. Et ſubdit Inno. cō-
tra hoc exclamando. O vanitas vanitatū ho-
noris. pl⁹ defertur veſtib⁹ ꝙ v̓tutib⁹. plus ve-
nuſtati ꝙ honeſtati. Artificialis ſpēs ſubduci
tur ꝛ facies obducit̄ naturalis tāꝙ hois. Ar-
tificiū artē ſupat creatoris. Moralit̄ aūt p fe-
nū ſm Nico. de ly. itelligūt̄ vanigl̄ioſi ad tp̄s
florētes. ꝛ poſt ignē gehēne inſtituētes q̄bus
dñs h̄ tāta bona tribuit vt tādē mittāt̄ ī igneȝ
ꝛ ī clibanum eterne cōbuſtionis. vbi cōburūt̄
ꝛ nō ꝯſumunt̄. Qđ ꝓbat Aug. ī li. de ciui. mul
tiplici exēplo. Primo quorundā vermium di.
Unū gen⁹ vermiū ī feruore calidaꝝ aq̄rū ſca-
turire repit̄. quoꝝ feruorē nemo ipune trecta
ret. Illi aūt ſunt nō ſolū ſine vlla mortl leſione
ſȝ etiā ex̄ has nō pñt viuere. Scđo ponit exē-
plū pauonū. q̄ cū mortue fuerit nō putreſcūt.
ꝙ ſemel hec auis ſi cocta erat allata ꝛ đ pecto
re vſq̄ȝ ad annū ſuari poterit. ꝛ nullā leſionē ī
currit niſi ꝙ aliquātulum corpulētie ſicciozis
fit Tertio exēplo ſalamādri. Salamāder inq̄t
ī igne viuit. de cui⁹ etiaȝ pellib⁹ corrigie ꝑcioſe
fiūt q̄ vetuſtate ꝯſūpte ſi ī ignē mittet̄ đ vete-
ribus noue fiunt. Etiā ē aliud ī hoc ꝓbādum
exēplum ꝙ q̄dam ſunt altiſſimi mōtes ſicilie q̄
tāta tp̄is vetuſtate vſq̄ȝ nunc eſtuāt flaminis.
ꝛ tamen integri perſeuerant.

Dñica. xvj. poſt trinitatis. Sermo primus

Ecce defūctus

efferebatur fi. vni. ma. ſue Luc. vij.
Rex apū ſp circūdat̄ multitudine: apū tanꝙ A
rex a familia. ꝛ cū morit̄ ipe rex apes velut fa-
milia triſtes efficiūt̄. ꝛ circa mortuū corp⁹ lu-
ctū nō minuūt. imo niſi ſubtrahant̄ fame ꝛ do
lore moriūt̄. Moralit̄ ſpūs vel aia hois eſt ve
lut rex. ꝛ hȝ triplicē familiam. videlȝ ſapiētes
ad ꝯſolādū. milites ad pugnādū. artifices ad
miſtrādū. Intellectuales ḡ ſenſus ſunt tanꝙ
ſpūs vel aie ꝯſiliarij dicētes ei. Time deuȝ et
mādata ei⁹ obſerua. Et iſti etiā ꝑtrahūt ipſum
ſpm̄ vl̓ aiaȝ ad diuina. Rōnales aūt ſenſus q̄
diſcernūt ꝛ oculo diſcretiōis aſpnātur mala ꝛ
eligūt bona ſunt milites q̄ hoſtes ꝯcupiaꝝ im
pugnāt p arma iuſticie. Aiales v̓o ſenſus ſiue
ſenſuales q̄ appetunt viſibilia ſunt tanꝙ artifi
ces ꝛ ruſtici q̄ corpalib⁹ rudimētis inſiſtunt ꝛ
neceſſaria corpi miſtrāt. vt dicit Humbert⁹ in
tractatu de. vij. donis ſpūſſancti ī ꝓlogo. c. iij
Modo ſicut rex apum hȝ familiā ſuā ī aluear
ſic ꝛ ſpirit⁹ vel aia hȝ familiaȝ in corpe fragili.
Sed contingit interduȝ ꝙ ſpiritus qui eſt rex
moritur p pctm̄. q꞉ mors ſpiritualis aīe venit
ī quolibet peccato mortali. vt de peni. di. iiij.
ca. dicēs. Et Sap. xvj. dicitur. Homo p mali-
ciā occidit aiaȝ ſuā. Et Seneca ep̄la. lxxxij. ꝙ
venenum malicie pei⁹ eſt ꝙ ſerpētis. qđ ꝙuis
mortiferum ſit alteri. eſt tamen vita ſerpenti.
ſȝ venenum malicie principaliter nocet habētl
q. d. q꞉ occidit ip̄m ſpūaliter. Ex quo ſpiritus
moritur per pctm̄. ideo dȝ ad ſilitudinē apum
triſtare. nec dȝ minuere luctuȝ niſi ſubtrahat̄
ſpiritus a morte per penitentiā ne efferatur ī
morte etiā corpis ꝛ de habitatiōe damnetur.
Quia dicit Aug. ſmone. viij. de aduētu ad iu-
dicium ꝙ ī morte ꝯſiſtāt angeli tartarei a deo
trāſmiſſi. tunc ſi imparata fuerit anima cōtur-
babitur. ꝛ de ſtrato fugam petere nō poterit.
Sȝ tūc oculis miſeris ꝛ vultu plorabili rogās
dep̄cans ꝛ orās dicet. Miſerere mei o piator
humani generis. ꝛ vos miſeramini angeli. nō
me nudam ꝛ ſine fructu ad iudicem deportetl
non me peccatorem ſcilicet ſpirituȝ a corpore
ſegregetis. rogo permittite ad modicum tem-
pus me penitere. ſuſpirare. lamētari. elemoſy
nas facere. dep̄cor dep̄cemini rogo itercedite
male vitā expandi. Hec audiētes angeli dicūt